

CASCINA MONFERRATO – МІСЦЕ, МИЛЕ СЕРЦЮ

Автор: Христина
МАДЗУКЕЛІ (Італія)
ландшафтний архітектор
Фото: Христина Мадзукелі
STUDIO: Cristina
Mazzucchelli Green Design
www.cristinamazzucchelli.com

INSTAGRAM:
[cristina_mazzucchelli](https://www.instagram.com/cristina_mazzucchelli)

Інтерв'ю, переклад та
літературна обробка:
Валерій КОТЕЛЬНИКОВ

Монферат є одним з найбільш важливих виноробних районів Північної Італії, що входить до складу регіону П'ємонт, здебільшого невідомий серед іноземних туристів. Тут, посеред пейзажів з м'яким профілем, але з твердим скелястим ґрунтом, розташована старовинна садиба, яка завдяки консервативній реконструкції під керівництвом архітектора Карло Марії Кайрі була переобладнана в затишне сільське обійстя.

Звідси відкривається вид на бережно оброблені пагорби, виноградники та сад, що спускається на південь, трьома послідовними терасами, які слідує природному профілю місцевості.

Вибір проекту, задуманий власником та садовою дизайнеркою Христиною Мадзукелі був обумовлений як функціональними, так і естетичними потребами: зелені насадження мали бути сталими протягом тривалого періоду

року, забезпечувати комфорт та конфіденційність для гостей. Крім того, проект передбачає економію води, повторне використання матеріалів, що надходять у процесі реконструкції садиби. Ще одна сильна сторона цього проекту — це безперервний діалог між інтер'єром та зовнішнім простором: сад видно з кожного вікна фермерського будинку, а перехід із однієї кімнати в іншу не пориває зв'язок з навколишнім ландшафтом.

Digest

THE PLACE OF THE HEART: CASCINA MONFERRATO

Design: Cristina Mazzucchelli, garden designer, Italy
 Monferrato is a sweet and sour territory in Piedmont, Northern Italy, still largely unknown. A landscape with soft profiles, but with a hard ground. Here, in recent years, an old farmstead has been revitalized thanks to a conservative restructuring, entrusted to the architect Carlo Maria Caire, and converted into a rural accommodation. The project choices, conceived by the owner and garden designer Cristina Mazzucchelli, has resulted from both functional and aesthetic needs: green spaces capable of sustaining for prolonged periods, privacy to guests of the agro tourism, water saving, reuse of materials coming from renovation, beauty and pleasantness for most of the year. A strong point is an uninterrupted dialogue between inside and outside: the garden is visible from all the farmhouse windows, and accompanies the gaze from one room to another, reconnecting to the surrounding landscape. The garden design is rigorous, to keep easily maintained the clearly distinct areas of permanence and passage from those dedicated to plants: in contrast, the vegetation exuberance softens the contours, creating a suspended and ethereal atmosphere. The many rooms that make up the garden are all visually interconnected; the relaxed and only apparent untidiness of the plants, which proudly face any adversity, creates a poetic framework where the gaze gets lost.

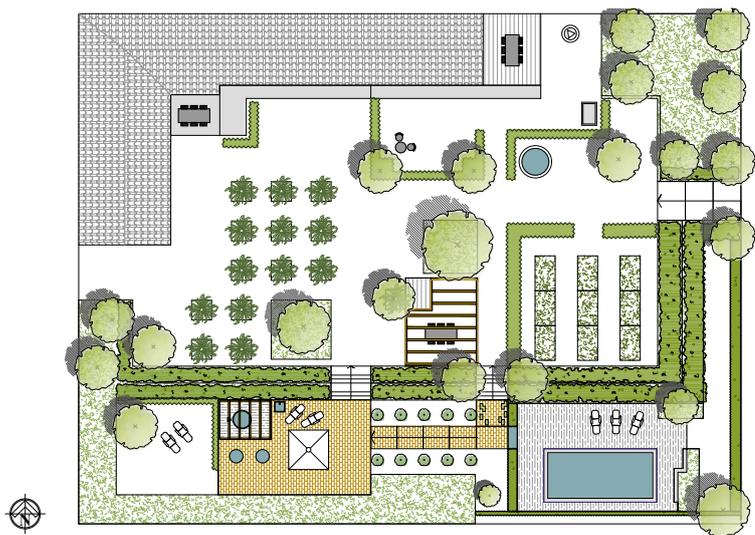
Сад населений незліченними пухнастими рослинами, зібраними в послідовність квітників з геометричними фігурами.

Матеріали, що надійшли у процесі ремонту були широко використані повторно, наприклад, балки, цеглу та плитку пустили на облаштування бордюрів, альтанки і тротуарів разом із гравієм та камінням Luserna для зони солярію.

Басейн, навмисно розташований на найдовшій від будівлі терасі, освіжає спекотним літом; він занурений у сільський пейзаж, що межує з низкою трав та ароматних троянд, які створюють позору перегородку, за якою відкривається чарівна панорама П'ємонту. Садовий дизайн достатньо лаконічний, а щоб за ним було легко доглядати, тут були чітко виокремлені зони, що присвячені різним рослинам. Упорядкованість чітких геометричних форм пом'якшує ясна рослинність створюючи підвішену етерну атмосферу.

Прямо перед будинком квадратні клумби створюють своєрідну шахову дошку, наповне-

БУДИНОК ТА САД/міста та парки

ну трав'янистими рослинами, білими, рожевими і сині квіти, що дають відчуття лугу, ретельно вписаного у навколишній простір.

Всі рослини м'яко співпрацюють у створенні легких декорацій, вібруючих згідно з ритмом вітру. Зараз тут переважають дрібні квіти і м'які суцвіття, що створюють легкі, рухомі маси, які взаємодіють з хмарами.

За винятком деяких все ще урожайних фруктових дерев, успадкованих від минулого, ботанічний вибір переважно пав на середні та малогабаритні рослини, щоб тримати відкритий вид на сільську місцевість навкруги.

Добре адаптовані високі чагарники добре почувують себе навіть за відсутності поливу поруч з незліченною кількістю простих у догляді багаторічних трав'янистих рослин, всі терпимих до літньої сухості та морозів узимку.

Замість газону — незламна ґрунтопокривна ліпія (*Liriodendron latifolium*), яка утворює зелені килими з невеличкими білими квітками, схожими на гудзики.

З балок, що використані повторно, побудовано дві затінені перголи для різних цілей: одна, покрита трояндами та американським виноградом, містить великий стіл для обіду на свіжому повітрі згідно з місцевими винними традиціями, а в іншій побудованій із деревини ялівця величезний резервуар, що живиться теплою водою, яка дає моменти приємного розслаблення навіть у проміжні сезони.

Чарівність місця переплетена тисячами деталей, що зберігають його історичну пам'ять: старі двері на вході в невеликий город, де надзвичайно ароматичні рослини радують усі органи чуття. Більшість кімнат, з яких складається сад, візуально взаємопов'язані; розслаблена і навмисно створена «неохайність» рослин, стійких до будь-яких природних негараздів, створює незабутні поетичні рамки, в яких розчинюється погляд □

